

KHÁM PHÁ ĐỨC TIN TẠI TRUNG TÂM THÁNH MẪU LỘ ĐỨC

Năm 2008 là lần thứ năm tôi đi hành hương Đền Thánh Đức Mẹ Lộ Đức. Lần thứ năm với tư cách tín hữu Công Giáo. Nhưng lần đầu tiên thì không. Lần đó tôi nhập bọn với nhóm bạn trẻ vùng Alsace thuộc giáo phận Strasbourg miền Đông Bắc nước Pháp đi hành hương Lộ Đức. Chúng tôi ở lại Lộ Đức trong vòng một tuần lễ. Thật tuyệt vời bởi vì tuổi trẻ vô cùng ham vui! Nhưng tôi đâu ngờ rằng đây là cuộc vui biến đổi hẳn hướng đi tâm linh của cuộc đời tôi!

Câu chuyện bắt đầu với biến cố vào một buổi tối, chúng tôi tụ họp nhau trước Hang Đá Đức Mẹ Lộ Đức. Trong vòng một tiếng đồng hồ, tôi không hề nghe một tiếng động nhỏ. Tôi xin nhắc lại: không một tiếng động nhỏ, cho dù lúc đó đang có mặt khoảng hơn một trăm bạn trẻ. Mọi người giữ thinh lặng. Thinh lặng tuyệt đối. Thinh lặng chỉ bị phá tan bởi tiếng chuông ngân

của đền thánh Đức Mẹ Lộ Đức thinh thoảng đều đặn vang lên lời kinh AVE MARIA - Kính Mừng MARIA!

Biến cố thứ hai có quyết định chung kết chính là cuộc gặp gỡ với một Nữ Tu Công Giáo tại Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ Đức. Sự hiện diện của Nữ Tu bỗng chốc như một dấu chỉ chứng tỏ cho tôi thấy THIÊN CHÚA hiện hữu và cùng lúc, sự hiện hữu của Tình Yêu, một thứ Tình Yêu sống động, như đụng chạm sờ mó được! Sự xuất hiện của Nữ Tu trên lộ trình cuộc đời tôi không những truyền đạt cho tôi niềm hoan, nhưng nhất là, thông truyền cho tôi cái gì đó cao cả hơn, dũng mạnh hơn, nhưng không thể mô tả được! Thật tuyệt vời! Cũng chính ngay lúc ấy, tôi bỗng ý thức được cái trống rỗng trong cuộc đời tôi.

Cuộc hành hương với giới trẻ Công Giáo Alsace chấm dứt. Khi trở về giáo xứ, tôi bắt đầu nghiêm chỉnh tiến bước trên hành trình Đức Tin. Và ngày trọng đại, ngày chờ mong đã đến. Đó là ngày 10-4-2004, Đêm Vọng Lễ Phục sinh, tôi được hồng phúc lãnh nhận Bí Tích Rửa Tội. Năm ấy tôi 14 tuổi. Đúng thật là giây phút trọng đại, thời gian hồng phúc, lúc tôi thật sự trở thành con THIÊN CHÚA, trong một Lễ Hội quan trọng nhất trong năm của Giáo Hội Công Giáo. Đó là Lễ Phục Sinh, Lễ mừng Đức Chúa GIÊSU KITÔ chiến thắng sự dữ, chiến thắng cái chết và Sống Lại huy hoàng!

Chuyến hành hương thứ hai đến Lộ Đức - năm 2005 - tôi đi theo đoàn giới trẻ Alsace với tư cách là tín hữu Công Giáo với trọn vẹn ý nghĩa của danh xưng Công Giáo. Tôi cũng đi hành hương Lộ Đức với tư cách là nhân viên thiện nguyện phục vụ các Bệnh Nhân hành hương Lộ Đức. Tôi phải thành thật thú nhận rằng công tác phục vụ các Bệnh Nhân không dễ dàng. Nhưng tôi rút ra bài học: biết tôn trọng sự khác biệt của từng người giữa trẻ-già, mạnh khoẻ và tàn tật. Mỗi người đều có trọn nhân phẩm cho dù thuộc vào giai tầng xã hội nào, trạng thái thể xác và tinh thần nào!

Lần đầu tiên trong tuổi trẻ tôi nhận chân sự khác biệt giữa người lành lặn và người tàn tật. Tôi đau đớn tự nhủ: Sao lại có sự bất công lớn lao như thế này: tôi đi đứng bình thường trong khi người khác lại phải

ngồi ghế lắn hay phải nằm liệt giường??? Hơn thế nữa, tôi ghi nhận thêm một sự kiện quan trọng. Đó là những bệnh nhân hành hương Lộ Đức biểu lộ một Đức Tin sâu thẳm. Họ luôn can đảm chịu đựng và mỉm cười ghi ơn mỗi khi được tận tâm giúp đỡ! Đúng thật là tôi nhận được nhiều hơn là cho đi. Tôi chỉ dâng hiến chút ít thời giờ phục vụ. Nhưng bù lại tôi được an ủi thật nhiều, thật nhiều! Thật cảm động.

Sau lần hành hương Lộ Đức với tư cách là nhân viên thiện nguyện phục vụ Bệnh Nhân ấy, khi trở về, tôi chính thức ghi danh trở thành nhân viên thiện nguyện phục vụ nơi một Nhà Hưu Dưỡng ở gần nhà tôi. Bởi vì tôi là thợ hớt tóc nên mỗi tháng một lần tôi đến Nhà Hưu Dưỡng để hớt tóc, cạo râu làm đẹp lão cho các cụ ông cụ bà, mang đầy nét dịu hiền nhân ái.

Ngày hôm nay khi viết lên chứng từ này tôi cảm thấy thật hạnh phúc vì dâng hiến chút ít thời giờ phục vụ tha nhân. Đặc biệt tôi dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA đã ban cho tôi hồng phúc lãnh nhận bí tích Rửa Tội gia nhập Giáo Hội Công Giáo, duy nhất, thánh thiện và tông truyền. Chính hồng ân trở thành con THIÊN CHÚA đã lấp đầy trong tôi khoảng trống mà tôi cảm nghiệm trước đó. Giờ đây trong hành trình cuộc sống, vào những lúc gặp khó khăn, tôi luôn luôn xác tín rằng THIÊN CHÚA hằng ở ngay bên tôi.

Chứng từ của cô Morgane Zaiter, người Pháp.

... "Phúc thay kẻ đặt niềm tin vào THIÊN CHÚA, và có THIÊN CHÚA làm chỗ nương thân. Người ấy như cây trồng bên dòng nước, đâm rễ sâu vào mạch suối trong, mùa nóng có đến cũng chẳng sợ gì, lá trên cành vẫn cứ xanh tươi, gặp năm hạn hán cũng chẳng ngại, và không ngừng trở sinh hoa trái" (Giêrêmia 17,7-8).

("LOURDES Magazine", n.4 (159) 2008, trang 2)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt